

Дора Габе

Горкият

Пусто-опустяло,
да му се не види,
все на мене сипят
всичките обиди!

Все съм крив за нещо
и на зло налитам,
а пък тъй съм кротък
и за всичко питам!

Гърнето разляло
млякото в долапа,
сладкото самичко
снощи се излапа.

Гвоздеят разкъса
новите ми гащи,
аз съм бил научил
котката да дращи.

Дето си строшила
баба очилата –
аз съм ѝ ги сложил
скришом под кревата.

Пусто-опустяло,
да му се не види,
аз ли ще преглъщам
всичките обиди?

КРАЙ

© Дора Габе

Източник: <http://liternet.bg/publish5/dgabe/index.html>

Издание: Дора Габе. Врани-неразбрани. Народна младеж, София, 1990.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11650>]